

Společná dovolená 2005

[Foto](#)

Datum	1. - 10. července 2005	
Pořádal	Lucius	Račice - Pístovice
Zúčastnili se	Koža Doupina Donny Paťa Kalif Worel Staňa Jiřík Hanička Morgana Giovanni Peetrš Jája Ded'u Malej Paťa Mírek Nikola Soňa	
Zapsala	Hanička s úpravami ostatních zúčastněných	

Dovolená naší skupiny se konala nedaleko malé vesničky Račice-Pístovice ve stanovém kempu. Krajina, v níž jsme trávili tyto dny odpočinku, mi připadala naprosto okouzlující, kousek pod loukou, kde jsme spávali, se rozprostíral opravdu malebný rybník. V podstatě tento kemp nabízel pro zákazníky vše, co si mohli přát, dalo se tu koupat, jezdit na loďkách a na šlapadlech, posedět v hospůdkách, ale i vášniví rybáři si tu mohli splnit sen o velkém úlovku. I v okolních lesích byla možnost procházek a sběru hub, i když těch tam teda moc nebylo.

Pátek 1. července 2005

Tenhle den byl super, jak jsme dojeli, tak se šlo na dřevo, abychom mohli udělat táborák, to byl teda fakt zážitek, protože to v lese dost klouzalo a ještě do toho přšelo. U večerního ohýnku nám Yakuza hrál na kytaru a zpívalo se, chlastalo a prostě jsme si užívali dovolené. Potom, když jsme šli spát, protože se jaksí rozpršelo, jsme si stačili poslechnout večerníček v podobě

změněných pohádek vyprávěných Yakuzíkem. Ale moc jsme si to neužili, jelikož jsme byli napomenuti od Peetrse, abychom se utišili. Noc se mi zdála opravdu mokrá a studená, do stanu nám s Karin přšlo a já sem měla mokrej spacák, karimatku a... batohy :o). Karin to pak vzdala a rozhodla se odstěhovat ke svému miláčkovi a já jsem byla vetřelcem u Jiříka, jenže pak jsem zjistila, že tam má málo místa a šla jsem zpátky do stanu. A musím uznat, že to byly teda dost mokré sny.

Sobota 2. července 2005

V sobotu začali přijíždět i další členové, a dokonce vysvitl i na chvíli Oskárek, a toho se muselo přece využít koupáním v rybníce. Ale voda byla teda fakt ledová! Naštěstí nám vyschl stan, ostatní s tím teda problémy neměli, protože byli vybavení lepšími stany než my s Karin. Jako včera se šlo zase na dříví, aby bylo co pálit. Potom následoval všemi oblíbený táboráček s písničkami a chlastáním. Já teda opravdu nevím, co se dělo dál, protože jsem už spala.

Neděle 3. července 2005

V neděli jsme měli s Karin průšvih, protože jsme moc neuklízeli po sobě nádobí, když nám teda bylo oznámeno, abychom si uklidili, Karin mírně odsekla a chudák Worlík si na nás trochu vykřičel hlasivky. Byli jsme teda pokárány, musím uznat, že zaslouženě, a od té doby už na nás nikdo nekřičel a všem hádkám na dovolené byl konec. Naštěstí už nepršelo a bylo celkem ucházející počasí. Toho jsme s Karin využili a šli jsme se s Kožou, Doupinkou, Jiříkem a Yakuzou projít, nejprve naše kroky směřovali do vesničky, a potom jsme se rozhodli obejít rybník. Ale pak někteří toho nápadu litovali, všude kolem čvachtalo bláto. Nakonec se nám to podařilo, trošku zablácení jsme došli zpět do kempu. Odpoledne jsme si vyjeli na lodičky, a pořádali veslařské závody. V jedné loďce byl Yakuza s Karin a ve druhé Koža, Jiřík a já. Ty vodní srážky mě teda fakt dostaly. Trochu jsem se i bála. Večer jsme se zase koupali, teda jen někteří. S Donnym přijel jeho známý Mírek, chudák, když skákal do vody, odřel si o dno celý obličej. No jo, skákat šipky do rybníka, kde to neznáme, se holt nevyplatí. Večer jsme seděli chvíli v hospodě a pak se šlo zase k táboráčku. Tentokrát se mi podařilo u ohýnku vydržet až do sedmi ráno, pak jsme u mě ve stanu kecali s Mirkem a byli jsme zase okřiknuti, abychom sklapli.

Pondělí 4. července 2005

V pondělí tu moc lidí nebylo, většina musela do práce, ale i tak se sranda udržela, a nejen sranda, ale i déšť. Večer se počasí konečně umoudřilo a táboráček se uskutečnil zas. Zpívalo se, chlastalo a mnozí už o sobě nevěděli. Například Kalif si ode mě vyžádal slova ruské písničky Kaťuši, řekl, že je musí mít. Jenže když jsem se ho ptala, jestli to chce v azbuce nebo latince, odpověděl, že to chce rusky. Proto jsem mu to doma za nějaký čas napsala, jenže on si to chudák nepamatoval a neuměl si to ani přečíst, zapomněl mi říct, že se rusky neučil. Chudáček, až to bude číst, zakroučí mi krkem, ale já z toho mám děsnou srandu.

Úterý 5. července 2005

Tenhle den mě déšť už štvál, dokonce jsem cítila, že na mě leze nachlazení, proto jsem se rozhodla, jet domů. I přes tohle všechno jsem si tenhle den užila. Šli jsme do hospody, pak za námi se k nám přidali naši odvážní mokří rybáři i se svými četnými úlovky. Musím uznat, že to byly teda fakt velké ryby. Rozhodlo se, k čemu se podvodní živočichové použijí, udělají se k večeri. Bohužel jsem se toho nedočkala, nebo bohudík? Já totiž ryby nejím. Asi tak tři hodinky

před mým odjezdem jsme se Karin, domluvili, že se zahřejeme ve stanu, potom za námi přišel Mirek. Chvíli na to se k nám přidal i Yakuza, nakonec nás svou přítomností poctil i Kalífek. To byl teda grupáč! Ve stanu pro tři, nás bylo pět. Ze srandy jsme říkali, že teda tu hromadu uděláme. Potom jsem těsně před odjezdem vylezla ven, no někteří tomu grupáču fakt uvěřili a ptali se mě, kolik mi prý je let. Prostě sranda. Já jsem nebyla jediná, kdo podlehl pokušení jet domů. Worlík, Sonča i Jiřík to vzdali taky. Tak tedy sbohem Dovolená.

Můj celkový dojem z této akce byl dobrý, moc se mi tu líbilo a těším se na příští rok, i když by nemuselo tolik pršet, ale ten čas strávený se skvělými lidmi tady se mi fakt zdál úžasný.

hmk